

SZERKESZTŐI IRODA:

Bolygóczka 21. szám. (Postapénztár) hétfő a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordva
Egy évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Hétre 8 frt. Egy hónapra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Legyen minden nap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat követő napokon.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvár, Balközép-utca 33. szám.

HIRDETESI DÍJAK

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Helyegyletek minden hirdetés után 30 kr.

Nyilttéri cikkek

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Városaink pénzügyei.

Az Egyetértés tegnapi számának melléklete hosszasan foglalkozik a magyar városok pénzügyi helyzetével. Konstatálja, hogy csaknem összes városaink pénzügyi zavarokkal küzdenek az eladósodás általános, pedig a törvényhatósági joggal felruházott 25 város közül 11-ben a városi pótdadó meghaladja az állami adók 50 százalékát egyfelől a másfelől vidéki városaink nagyobb része nem igen vihett véghez nagyobb mértékű költségeket, miután átlag közelebb állanak jellegre nézve a nagyvárosokhoz, mint nyugati értelemben vett városokhoz. Egyes példákra is hivatkozik az Egyetértés. Arad, a mivel és nagyon alföldi város pénztárai olyan rosszak, hogy a napokban már nem volt képes fizetni tanító, adósságainak kamatait, vállalkozóit. Ott van Szeged város, mely hasonló állapottal küzd.

S ilyen és hasonló pénzügyi bajokkal küzdök a legtöbb város. E napoknak kuforrását fővárosi lapjainkban találja fel, hogy városaink rossz gazdálkodnak s e tekintetben a kormányt hűségezen utánozzák; óriási hivatalnoki apparátust teremtettek, sőt pénz-komasság után sok haszontalan, irracionalitással és dologtalan tisztviselő alkalmaznak, a községi vagyont goniatlanul, sőt sok helyt hűtlenséggel, a városi adminisztráció és vezénykezelés pedig tulajdonképp nem áll ellátás alatt, mert a kormánypárt működő klikkjei az ellenzéki elemeket városi közéletből kiszekirozták, hogy megmeneküljenek a kényelmetlen ellenőrzéstől.

Hát az Egyetértés cikkirójának ez tekintetben nagyon is igaza van; van abban, hogy a városokban még inkább, mint a megyékben, a közgazdaság, főleg Tisza Kálmán fuzionalis mozgása óta, valóságos párt-adminisztráció. Majd minden városban egy áll a dolog, hogy a kormánypárt néhány u. n. intelligens, befolyásos ügyvéd, hivatalnokból, orvosból, kereskedőből és iparosból álló klikkjei a városi közéletből kiszekirozták, hogy megmeneküljenek a kényelmetlen ellenőrzéstől.

AZ „ELLENZÉK” TARCÁJA.

1887. július 23.

Róla.

Szép vagy Ilona — nagyon szép!
Mikor ablakomhoz ülök s végig tekintek a város kertéi halgató bokrai közt, nem odahagyja a fakadó rózsabimbókat a fűbe tapad a te arczod lilomaira.
Mikor még a te arczod is olyan üde, olyan viruló volt, mint az a rózsabimbó!
Bívid két éve annak Ilona!
Milyen sokat él át két futó év alatt a ki a szívébe temeti el magát Ilona!
Neked pedig a szíved volt a világod, azal érteled, azzal gondolkodtál, annak voltál a rajja egészen!
Hát még milyen szép voltál, mikor nem hitted, ha a szemedbe mondták, ne vedd elfordultál s nem gondolkodtál rajta.
Mikor még a te 16 esztendőddel olyan gyermek voltál, hogy egy tekintettel a szemembe lát a lelkedbe lehetett látni: Beh tiszta igaz és szép volt a lelked világa — még a gondolatnaya sem foltozott volt azt. Még az sejtettél mindent, — de nem tudtál semmit. De a mamád, — a mamád Ilona!
Ő, ő tudta a külsőségek — a szépség tulajdonát.
Ő tudta, hogy te milyen szép vagy — el is mondta neked sokszor s te gyönyörű el is hitted neki, s azután többet nem néztél a tükörbe, mint az égbe. Pedig a tükörben vet a lélekre. Mint sima lapját a lelkem — egy homályosított el lelkem.

nál több rebachja van a klikkhez tartozó „befolyásos” városatyáknak. A mindennapi adminisztráció aztán úgy kezelte, hogy aki a klikkhez tartozik, annak a dolga jól ellátatik, ellenben „aki nem tartozik a „hívek” sorába: az vagy nem nyer igazságot a legigazságosabb ügyben sem, miután a klikk befolyásos tagjai a legfőbb adminisztratív fórumnál: a minisztériumnál is érvényesítik hitvány s jogtalan hatalmukat, vagy éppen soha sem látják el az ügyét.

De egy tekintetben mégis téved az Egyetértés: abban, hogy a pénzügyi bajok kuforrását csak a nagy hivatalnoki apparátusban, a sok színekurában és a kellő ellenőrzés hiányában véli feltalálni. Nem csak ezekben rejlik a finánciális bajok forrása. Ezeknek a fő-kuforrása egészen egyébben található fel. Abban tudnillik, hogy a városok az önkormányzati adminisztráció ürügye alatt, ámbárhogy az egész önkormányzat egy-egy városi klikk garázdalkodásából és miniszteri önkénykedésből áll, az elviselhetetlenségig vannak terhelve az államiközgazgatásnak egészen reájuk rótt feladataival, terheivel s az ezekre szükséges kiadásokkal.

Mert amíg p. o. a megyékben az állami adminisztráció számos feladatát az állami budgetből dotált hivatalok, közegek és intézmények teljesítik: addig városokban az állam minden saját hatáskörébe utalt országos feladatot a városra hárít. Városokban a rendőrség annak, a mit elvégez, legalább is a felét állami érdekek teljesítésére, csendőrségére nincs szüksége; mégis a városi rendőrséget egyesegyedül a város tartja fenn, sőt saját és polgárai adója segítségével, hozzájárul a megyei rendőrséget pótló s támogató csendőrség fenntartásához.

S így van ez az összes pénzügyi, különösen adó-adminisztrációval, közoktatási, középítési, hadügyi stb. adminisztrációval. Mindezen részben teljesen állami feladatot, melyeket megyékben tényleg az állam saját budgetjé terhére lát el, városokban egyesegyedül a városi törvényhatóság teljesíti s ezért természetesen számos hivatali apparátust kell fenntartania, melyeket vagy teljesen nélkülözhetne, vagy sokkalta olcsóbban, kisebb méretekben kellene, hogy berendezzen, ha csak saját önkormányzati feladataira alkalmazná.

Nagyon természetes tehát, hogy ha mindezen feladatok, melyek csak rá vannak erőszakolva a városi muni-

cipiumokra, óriási terheket rónak a városok közpénztáira. S miután a városi muncipiumok éppen semmi segélyben nem részesülnek az állam részéről a helyette teljesített kiadásokért, míg ellenben a megyéket az állami pénztár busásan dotálja; s miután a városoknak sok olyan szükségletet, kulturális feladatot és követelményt is kell kielégíteni, melyek falvakon és megyékben ismeretlenek, de a melyeket pénz nélkül nem lehet kielégíteni: nagyon természetes, hogy a sok helyett valóban magos pótdadók és indirekt adók mellett sem képesek a városok boldogulni s a végén pénzügyi zavarokba keverednek.

Ebből a helyzetből már most könnyű levonni a következtetést: a városi muncipiumok is föltétlenül meg kell, hogy kapják az állami közgazgatás közvetítéséért az állami dotációt, mint a megyéik. Ezt követeli az igazság s ezt a helyes belügyi politika és ezt követeli a magyar közepostály jövőjének érdeke, azon hazafias, munkás, intelligens közepostályé, mely a városokban találja fel természetes fejlődésének, haladásának föltételeit és ezzel együtt a magyar nemzet jövőjének biztosítékait!

Politikai hírek.

Vármegyék a király előtt. Vargyasi Dániel Gábor Udvarhelymegye főispánja — mint nekünk írják — azon indítvánnyal lépett fel, hogy Felsőegyes Urunknak és Királyunknak Kolozsvárt, a régi Erdély fővárosában való megjelenése alkalmával valamennyi erdélyrészi megye alattvalói hódolatának és törhetlen hűségének küldöttségek útján adjon kifejezést. E czélból Dániel Gábor főispán már meg is kereste az erdélyrészi összes főispánokat; s nem lehet kétség, hogy az indítvány mindenütt közlekedéssel fog fogadtatni. Udvarhelymegyében, az indítvány már élénk megbeszélést tárgyalt képezi; s az eredmény, ismerv a fő- és alispánok igaz lojalitását, előreláthatólag fényes leend.

Vámügyek Romániával. Bpestől a Fremdenbiatnak írják: „A romániai kormány tudvalevőleg három hónapnál hosszabb időköz után átiratot intézett az osztrák-magyar külügyminisztériumhoz, javaslatot kötve benne, melyek alapján az új vám- és kereskedelmi szerződésre vonatkozó tárgyalásokat megújítani hajlandó. Az osztrák kereskedelemügyi minisztérium már közölte véleményét a javaslatokról a magyar kereskedelemügyi minisztériummal. Az osztrák

minisztérium legnagyobb megütközéssel olvasta a román javaslatokat. Mert a románok nemcsak mindent követelnek tőlünk, vagyis vámentes marhabehozatalt ellenőrzés nélkül, és tőlünk mindent megtagadnak, azaz iparunkat csak az úgynevezett legtöbb kedvezményben akarják részesíteni, hanem mindezekbe a márciusi tárgyalások alkalmával megállapított alapelveket is egészen mellőzik s azokról tudomást sem vesznek. Ily körülmények közt az osztrák kereskedelemügyi minisztérium a romániai kormány javaslatait minden további tárgyalásra alkalmatlannak tartja s reméli, hogy a magyar kormány is ily értelemben fog nyilatkozni.

Külföld rovata.

Koburg Ferdinánd herceg jejltségének epizódja, mert ma már ezzé lett, szófiai hírek szerint magára a regensségre kellemetlen következményekkel bír. Szemére vetik, hogy a választás előtt nem informálódott kellőképp Koburg személyét és szándékait illetőleg. Különösen Stoilov igazságügyminisztert éri e tekintetben a vád, mert a választás előtt hosszabb ideig Bécsben tartózkodott. Azt is rosszalják sokan, hogy tizenegy tagú küldöttség ment Bécsbe, s nagy összegekbe került, amennyiben a küldöttség minden tagja 60 frank napidíjat kapott. A szófiai közvélemény Koburg herceg ellen is irányul, mert tudomásra jutott, hogy a herceg még a választás előtt alkudozásba lépett a pétervári udvarral aszírnt, hogy az ismerje el s ő viszont igéri, hogy orosz-bárárt minisztériumot fog alakítani, a hadügyminisztert a czár javaslata szerint fogja kijelölni s más koncessziókat is fog tenni Oroszországnak. A regensség népszerűsége e rosszul sikerült fejedelmválasztás után, hir szerint, annyira alászállt, hogy komoly események nem állanak a lehetőség határain kívül.

Mégint Boulanger.

A „France” folytatja a Boulanger-ügyben a megkezdett leleplezéseket. Mig Boulanger miniszter volt, kétszer kísérletet meg, hogy államcsínyt kövessenek el. A Sohnábele ügy alkalmával 94 tábornok jelent meg Boulangernél s így szölközött hozzá: „Holnap kitör a háború, ha ön erkölcsi támogatásban részesít bennünket. Mi mindenre készek vagyunk. A francia hadsereg parancsnokai meg fogják tenni kötelességüket.”

Boulanger azonban visszautasította a felszólítást és azt válaszolta, hogy a hadseregnek nem államcsínyek előidézése a kötelessége. — A hadügyminiszternek minden törekvésűt oda kell irányoznia, hogy az előbb utóbb kikerülhetetlenné váló német-francia háborúra a hadsereget előkészítse, létszámát fokozza, harcképességét emelje és kitartásra buzdítsa.

Mint hadügyminiszter nem tarthatja állásával összeegyeztethetőnek azt, hogy politikai tervekbe és kombinációkba bocsátkozék. A monarchisták felajánlott támogatását nem veheti igénybe, sőt határozottan kijelenti, hogy az esetben, ha akadnának egyének azok akár monarchisták, akár nem

tette babonás szépséged s meglepve állott meg előtted.
Mint ha most is hallanám felcsengő nevetésed, gunyos hangodat.
Ismét az a gonosz eszed bujt a szívedbe!
— Miért bámul? — szóltál — talán megváltoztam a pár nap alatt, mióta nem látott?
— Pár nap alatt — ismétléd ő gunyos szavaiat tele fájdalommal — hisz pár hétnél is több ideje, mióta nem láttam Ilona — nekem esztendő volt.

— Hja! az attól függ — folytatta a kinst — hogy kinek mint telnek a napok! Lassan, a kik unatkoznak, gyorsan, kiknek örömeiben multak. Én nem unatkoztam!
Ő a szívével mérlegelte eszed szavait. Levette arczáról, mosolygó ajkadról szemét s mintha egyszerre tarolt vidék tűnt volna elődbe virágzó kikeletet váltva fel — elborult arczozal csüggedten hajította le fejét.
— Miről gondolkodik? — kérdé hangyagun, odavetve.
— Bolondság volt — válaszolt ő — de arról gondolkodtam, hogy milyen hosszú lehetne magának az élet, ha egy unalmas ember oldalánál kellene eltölteni.
Mert maga szeret gyorsan élni — Ilona — tette utánna bátorlalan, halk hangon.
— Valóban merész gondolatokkal évelődik — válaszoltál gyorsan, megdöglötlanul — de ne aggaszsa leendő sorsomnak semmiféle esélye, változása... Annak meg-

a kik államcsínyt akarnának előidézni, hivatalos hatalmának minden erejét fel fogja használni ellenükben. A „France” a legmagasztosabb szavakkal dicsejti Boulanger.

Háromszék.

Magyarázatok.

Annak a kijelentésnek, hogy a „Közgazdaság lovagjai” a szerkesztő távollétében és tudta nélkül jelent meg, nem az lehetett az értelme, mintha ama közlemény ténybeli állításai a legapróbb részletekig nem felelnének meg a valóságnak; hanem az értelme az volt, hogy az Ellenzék szerkesztője is tagja lévén azon becsületbíró-ságnak, melyről alább megemlékezem, a szerkesztőség igen helyesen meg kívánta főnökét azon látszattól menteni, mintha ő a keze alatt levő és függőben levő lovagias ügyet maga hozná a nyilvánosságra. Így fogja ezt föl Háromszékben minden elfogult ember; de mivel az ügy lovagias része immár, jól — rosszul lebonyolított: szabad lesz a valót, eleitől végig, szűk mederben, de egész terjedelmében leírni. A leírásban nem színezek; tartozkodni fogok még a jellemzéstől is. Ugy írok, mintha bíráim előtt állanék. Tisztelettel mondom, a mit mondok, s kész vagyok minden állításomat okmányokkal bizonyítani.

Tehát:

A kovászai területben a kormány-pártnak két jelöltje volt az imént lezajlott választásnál. Bárá Szentkereszty Béla bírtokos és Szeremley Cs. Lajos kir. tanácsos — tanfelügyelő. A budapesti végrehajtó bizottság mindkettőt elismerte jelöltnek; a vármegyei hatalom csak B. Szentkeresztyt ismerte el. De hogy — miután az ellenzéknek is volt jelöltje, — már olyan, a milyen — a szabadelvű párt egységén csorba ne essék, megkísérelték egy értekezleten a két jelölt kölcsönös majorizálását. A ki kisebb ségben marad, az szálljon le a jelöltség paripájáról: ez vala a jelszó. Összeülnének tehát. Ugy mondják, s ez az egy pont, a mit nem tudnék bizonyítani, hogy a Szeremley hívei voltak az alkalommal többségben, de az elnök, Donáth József, nem tudta a többséget kivenni — ez már tény — s így a visszalépésre egyik jelöltet sem lehetett hűtelezni.

Folyt tehát a küzdelem tovább.

Szeremley gyűlést hirdet programbeszédére. A gyűlés bejelentetik. A szolgabíró nem engedi a gyűlés megtartását.

E kis bajon kívül egyéb bajok is következtek. Úgynevezett választási visszaélések. Kisebbség és nagyobbak. Szóval a chancook úgy alakultak, a miként alakulni szoktak, mikor van egy hivatalos jelölt és egy

*) Így is van. — Szerkesztőség.

det minden tekintet bele. Mikor tudatára ébredtél szépségednek — elvesztetted lelked belső világának igazi szépségét. Ezt észre sem vettél s a mamád arra is meg tanított, hogy ez a külső szépség adja értékedet. Ezt lássák. Megtanított bűszke lenni arra. Te szeretted a mamádat — vakon engedelmességtől neki.

Keresztbe tetted kebleden karodat s feltartva szép, bűszke fejed, jártál kerted virágágyásai közt. Én akkor kezdtem észre venni, hogy igen sokat gondolkodol Ilona! Elárulta egyetlenlen járásod — tüpréngő tekintetéd.

Sokszor odaléptél egy-egy bokorhoz, leaktartál szakítani róla — aztán fejed lehanyatlott, ujjaid lanyhán hulltak le a megérintett virágról s percekig álltál ott mozdulatlanul.

Egy ilyen perczben lépett be a kertbe Elemér. Láttam mint futja egyszerre végig arczodat hangjára a pir, mint oszlan ki révedező szemed s mint sugárzik tekintetedből az első szerelem.

— De ne lásson ő abból semmit — gondoltál — eszed elcsitította érzelmeidet, s az egykedvűség bántó nyugalomát öntötte el arczodon s mire fel fordultál, nem volt azon a közönynél egyéb semmi.

Hidegen köszöntél s kezdetét csak úgy vontatva nyújtál felé. Ő mohón ragadta meg a szinte látni véltem, mint fut végig ériütésére ereiben a vér, melynek minden cseppje érted lüktetett.

Rajongott éretted Ilona!

S te?!

Szeretted, hiába rázod tagadólág bűszke fejedet. Szívednek egyetlen dobbanása jobban meghazdoltja tagadásodat — mint tettetett szavaid özne. Szeretted, csak azt akartad, hogy rajba legyen annak a szépségednek, mely tégedet tett a legnagyobb rabjává. S ő megtette!

Nem volt olyan hűn kívánságod, olyan bohó szeszélyed, a minek teljesítése ne boldogította volna őt.

Még azt is tűrte, ha másokkal kacérkodtál... Még a nevé sem akarom leírni annak a vidéki gentynek, ki hónapokig sütkérezett pillantásaid fényében, s azt hitte, hogy azok az ő napjának sugarai... Te hitetted el vele s a mama adott jogot hozzá.

Veled akarta megtölteni azt az üres szívét, melybe állandóbb benyomást nem hagyott semmi soha, — de a te tekintetted nem hatott be a mellére szabott divatos kabátban — s nem kerestéd, ha türe-e a szív alatta. Csak bűszke voltál arra, hogy az érted feszül!

Ő sokáig tűrte e mellőzést, a mig egyszer szíve fellázadt ellened s kérdőre akart vonni tetteidért.

Itt történt ebbe a kis kertbe.

Ott állottál annál a lugsnál. Felkezeddel belefogódtál a felfutó folyondárakba, melyeknek halványzöld indáit sárgára festették az áttörő napugarsak. Egy-egy pajzsan sugar rálövelt arczodra, leomló hajadra, s ott játszott élveteg ajkad igaz bíborán. Milyen szép voltál Ilona!

Elemér félt feléd közeledni. Megijesz-

nem hivatalos jelölt. Ezek a chanceok Szeremlejt visszalépésre indították.

Mielőtt azonban visszalépett volna, megszólalt két ízben, két kis nyílt levél alakjában, nyomtatásban. Mindkét levélben hangsúlyozva kormánypartit voltát, a törvények hiányos végrehajtását, a háromszéki megyei állapotok romlott voltát, a nagymérvű protekciót, az eljárások proscriptioális természetét, a vármegyei hatalom hálózát, a választási visszaéléseket, a terrorizmust, vesztegetést és másort.

Ekkor, mint ki jól végezte dolgát, visszalépett. Az ellenzéki jelölt kisebbségben maradt s a kerület képviselője b. Szentkereszty Béla lett — a kit az isten sokáig éltesen!

Józan ember józan ítélete szerint ez így egy teljesen befejezett aktus, melyhez több szó nem fér.

Am e sorok írója éppen nem tehet arról, hogy Künle József ügyvéd és királyi tanácsos nem józan ember és nem tud józanul ítélni. Az ilyen kir. tanácsostól ne kérjen tanácsot senki, mert ha kér, és megfogadja, éppen olyan bajba jöhet, a milyenbe magát Künle ur sodorta.

Ugyanis:

Künle ur miután tanácsos, azt hiszi, hogy neki már kötelessége tanácsokat osztogatni; ennél fogva a július 5-diki közigazgatási bizottság ülésén, indítvány alakjában azt a tanácsot adja a jelenlevő közigazgatónak, — hogy — miután Szeremley Cs. Lajos tanfelügyelő imént említett két nyílt levélben megsértette Háromszéki megye hatóságát általánosan, egyenként különösen s ilyen formán első sorban megsértette magát a közigazgatási bizottságot is, ennél fogva panaszoltassék föl a kultuszminiszternek a tanfelügyelő, kéresek az állásától való felfüggesztése s addig is történik helyettesítéséről gondoskodás, mert (és itt jön a java!) mert a bizottság saját önértékelésével és állásának tekintélyével nem tartja összeegyeztethetőnek a vele való tanácskozást.

Vagyis más szavakkal: én, közigazgatási bizottság, sértve érzem magam; én közigazgatási bizottság panaszt emelek a saját ügyembe önmagamhoz; én, közigazgatási bizottság ítélek a saját panaszos ügyemben önmagam által. Egy szóval: sértett vagyok, vizsgált vagyok, ítélő bíró vagyok.

Es kit panaszol, kit vizsgál és kit ítél a közigazgatási bizottság?

A követszai képviselő jelöltet? — Am ennek a közvélemény a forrása.

A nyomtatott nyílt levelet? — Am ennek a sajtóbíró és a m. vásárhelyi esküdtsek a forrása.

Szeremley Cs. Lajost? — Am, egy programbeszédért első sorban az ő forrása a saját lelkesedése; másodszorban a választók egyeteme; harmadszorban — ha szóval lázít — a rendőrség és a bünyenyitőbíró, ha pedig nyomtatásban vétkezik — a sajtóhatóság.

Miután pedig a közigazgatási bizottság sem nem közvélemény, sem nem sajtóhatóság, sem nem rendőrség, sem nem büntető bíróság: ennél fogva Szeremleynak sem képviselő jelölti minőségében, sem írói minőségében hatósága és bírása nem lehetett.

Az indítvány beadásának egyetlen képzhető eset kölcsönözhetne halvány jogozimmet, ha ugyanis Szeremley, tanfelügyelői minőségében esett volna a Künle ur kifogása alá. De e sorok írója figyelemmel átolvasta az indítvány motiválását, s abban egyetlen árva betű sincs arról, hogy Szeremley Cs. Lajos valamit hibázott volna saját hivatalos állása ellen. Az indítvány a maga egészében mind azon lovagol, hogy a vármegye hatósága annak egyes tagjai, s főleg a közigazgatási bizottság meg vannak sértve.

Vegyük még ehhez, hogy Szeremley ama nyílt levelekben távolról sem mond annyit, mennyit a legszelidebb ellenzéki jelölt, a közigazgatási bizottság minden fennakadás nélkül mondani és bizonyítani szokott.

Mindazonáltal a közigazgatási bizottság tárgyalás alá vette a Künle indítványát, amár épen a tisztí ügyész által figyelemre vett lett, hogy ezen indítványnak értelme és célja kívül esik a közig. bizottság illetékességi körén, mégis tartalmilag és egyhangulag elfogadta azt.

A komplotszerű hivatalos üldözésnek igazi muzeumba való példánya ez. Hont meg van szégyenítve. B. Bánffy Zoltán csak inasszámba jön ezentúl. A mustramegye elbujhatik és renováltathatja a szamosvölgyi vasut rozoga hidjait. A táskásvármegye nem is említik lyukas vizipuskáival. A székely-muzeum öre kérje ki eme jegyzőkönyv hivatalos példányát, ha ugyan szoktak határozataikról jegyzőkönyvet venni föl — s nagy a gyanum, hogy azon az egy példányon kívül, mely hivatalosan fölküldött a belügyminiszterhez, több jegyzőkönyv nem létezik, a mi a határozatnak kissé túlton túl való patriarális jellegét ad — mondom kérje ki az ör. Vajna Miklóstól a jegyzőkönyv hiteles példányát, s helyezze el a Székelymuzeumban. Lehetnek és vannak ott arról is okmányok, hogy Háromszék miként tartotta meg az ellenségtől szűz földjét egykoron, miként szervezett fiaiból hadtestet, miként örlött puskaport és miként öntött ágyukat — s mindezt azért a potomsággal, mit „szabadság”-nak neveznek. Az új okmány, mely a türelemnek szép igazolványa, legalább mutatni fogja, hogy nemes erkölcsökben, a vélekedési szabadság tiszteletében, harmincegyéves év óta minő haladást tett Háromszék — hátrafelé.

A nevezetes indítvány miatt Szeremley lovagias elégtételt kért Künle József úrtól.

Künle a magyar nemes, két mágus segédet nevezett meg. A két mágus úgy találta, hogy Künle nem tartozik fegyveres elégtételt adni, mert az indítvány hivatalos helyen, hivatalos alakban és hivatalban történt, s mert abban becsületsértés nincs. A Szeremley segédei nem tágtitván, a differenciák kiegyenlítésére becsületbíró, alkikkattott.

A becsületbíró két részre választotta az indítványt. Első részét a hol panasz indítványoztatik a kultuszminiszterhez és kéri a tanfelügyelő felfüggesztése, a bíróság, mint hivatalos aktust (amár senki sem akadt a bíróság tagjai között, ki a közigazgatási bizottság illetékességét elismerte volna) nem tekintette sértőnek. Hanem a

második részről határozottan kimondta a bíróság, hogy az sérelmet foglal magában Szeremley ellen. Miután azonban a Künle ur részéről levelet produkáltak, melyben Künle ur — segédei előtt annak ad kifejezést, hogy ő a Szeremley jellemét, társadalmi életét, becsületét távolról sem sértette, de nem is kívánta sértetni, vagyis miután konstataitott, hogy Künle ur belefűjt a takarba s nagyobb okossággal keverte meg a visszavonulási aranyhidat, mint a mennyi bátorsággal és önállósággal indítványát beadta: ennél fogva a bíróság úgy gondolkodott, hogy Szeremley, ha akar, a Künle ur ezen visszavonulásával megelégedhetik. Ebbeli meggyőződésének így adott kifejezést a bíróság:

„A sérelmet annyira enyhítették látja hogy a fegyveres elégtétel kérését nem tartja szükségesnek.”

Jól megjegyzendő. A sérelmet csak enyhítették látja és nem kiegyenlítették. És csak az elégtétel kérését nem látja szükségesnek, a mi magyarul nem tehet egyebet, mint azt, hogy a Szeremley lovagias reputációja akkor is intacte maradjon, ha nem forceirozza a párbajt. Vagyis: A párbaj lehetősége fentartott, s az elintézés ezen módja a Szeremley érzékenységi fokától lett függővé tette.

Szeremley pedig érzékenynek bizonyította magát, a mit lovagias érzületű emberek nem is szoktak rossz néven venni. Ujabbán provokálta Künle József kir. tanácsos urat.

A K. J. segédei b. Apór Gábor és b. Szentkereszty Béla, támaszkodván a becsületbíró ismertetett ítéletére, visszautasították a párbajt, mert szerintük a bíróság még az elégtétel kérését sem tartja szükségesnek, (ezt már ők következtetik) annál kevésbé az elégtétel adását.

Nem úgy jó urak!

E sorok írója fogadást ajánl*, hogy az önök következtetését sem a magyar tudományos akadémia, sem a budapesti magyar tudomány egyetem bölcsészeti kara — már pedig ezek értenek a logika szabályaihoz, sem a budapesti nemzeti kaszinó választmánya, el nem fogadja. A fogadást tárgyat tegyük kétszáz forintba az erdélyi kulturregylet javára. Akarják? Ha érzik igazukat, akarják! kell!

Lássuk. Minő alapon tagadták meg önök első ízben az elégtételt? Mivel hivatalos aktusnak nézték az indítványt (no jó!) és (itt a bökkenő) mivel nem láttak benne sértést.

Mi fölött határozott tehát a bíróság első sorban? A fölött hogy van-e sértés. És azt határozta, hogy van.

Már pedig a hol sértés van, ott elégtételnek is van helye.

Igaz, hogy ez esetben a sértést meg enyhítette a Künle ur takarodója. Am, nem egyenlített ki, mert nem tette jóvá; mert a megbánásnak nem tanusította azt a mértékét, a mennyivel a sértett fél és annak segédei megelégedtek volna. Maga a bíróság sem volt megelégedve a jóvátétellel. Ezért mondta, hogy a sértés csak enyhítve

* Az ismeretlen nevű író ajánlatát az „Ellenzék” szerkesztősége magáévá teszi. Szerkesztőség.

van és ezért beszél az elégtétel kérés és nem az elégtétel adás szükségételen voltáról.

Igenis, Szeremley ur ninosen kötelezve arra, hogy elégtételt kérjen. Ezt komoly öntudatossággal határozta így a bíróság a Szeremley előnyére, melyet, ha úgy tetszik Szeremley elfogad. De nem határozott semmit a Künle ur előnyére, mert míg egyfelől konstatait, hogy Künle ur sértett; s míg másfelől konstatait, hogy Künle ur csak megenyhítette a sérelmet: addig harmadik felől tartózkodott azt kimondani, hogy Künle ur jóvátette sértését s így nem tartozik fegyveres elégtétellel, mert ha ez lett volna a véleménye, akkor vagy azt mondia, hogy itt párbajnak helye nincs, vagy azt, hogy a fegyveres elégtétel adás nem szükséges.

Tehát, nem szükséges kért, de szabad. Ez a határozat helyes logikai értelmezése. Így értelmezte ezt az egyik bíró Bartha Miklós is, midőn a jegyzőkönyvet Szeremleynak kézbesítette. Csak b. Szentkereszty Béla és b. Apór Gábor urak nem értelmekzik így. Ők azt, a mi a Szeremley előnyére határozott, ráírják a Szeremley hátrányára, s a mi a dologban Künle nézve hátrányos, azt följegyzik a Künle javára. Sajátságos.

Ekként értelmezik Háromszéken a képviselőjelölt véleménysszabadságát. Ekként értelmezik a közigazgatási bizottság illetékességi körét. Ekként értelmezik a személyes sértést és abból eredő lovagiaságot. A képviselőjelölt feleletre vonják — miért? — mivel bírálatot mond a közállapotok fölött; hol? — egy illetéketlen forum előtt. Ezen kívül súlyosan sértetik Künle József kir. tanácsos ur által, s mikor aztán a kir. tanácsos urnak helyt kellene sértésért állani, akkor elbujik két gavalér háta mögé, a kik két kézre fognak egy világot és félre nem magyarázható becsületbírósi ítéletet, s annak közös erővel kitekerik a nyakát.

Feszülten várja itt mindenki a kultuszminiszter elhatározását. Ők ninos a tanfelügyelő elmozdítására — s ha mégis megteszi, a képviselőház elé kerül a botrány. Ha pedig nem teszi meg: mit csinál a közigazgatási bizottság, mely kimondta, hogy Sz.-vel nem tanácskozik? — Hát... tanácskozik; mert hiszen az erkölcsi, fizikai és legalis lehetetlenség, hogy a belügyminiszter ezt a tökélyleg egyhangu határozatot helyben hagyja.

Ki lesz kompromittálva?

Kicsoda kapja meg az orrot és a fület?

Kolozsvár és a haladás.

Parva sapientia regitur mundus, mondja a latin példa szó, a mi ha netán áll is a nagy világra nézve, teljességgel nem áll az a hajdani kínos, ma pedig szabad királyi és magyar Athenaeum nevezett Kolozsvár városáról.

Itt, ha egy jó eszme, egy fontos sürgős ügy, egy halaszthatatlan kérdés, egy időös reform szönyegre és napirendre hozatik, és azok által, a kik Kolozsvár és Feleken kívül még más világot is láttak, kedvesül fogadtatik és partolattik, azonnal akad a városi képviselő testülethe, — a hol egyszerű-másos reform-kérdések is előfordulnak,

— két-három rendkívüli bölcs, de a kir nem ők találják fel a puskaport, de a kir azt hiszik, hogy csak ők a valódi bölcsök és e város javának előmozdító, kik azonban frontot csinálnak és ellenszögölnek, és ha valami üdvös dolog néha nagy vajdas után valahogy mégis keresztül megy, hát aztán a felterjesztéskor az történik, hogy a miniszterumban a referens, a ki Kolozsvár szükségét is viszonyait úgy nem ismer, úgy nem tudja, mint a ma született gyermek, vagy egy Chinából érkezett idegen; Pál vagy Péter kisebbségbe maradt bölcs véleménye szerint határoz, és visszaveti a közökhöz és ehető szükségén segítő többségi határozatot és felterjesztést.

Es ezek a mi bölcsünk azon még üdvöndek és azt mondják még csak nagy bölcsök vagyunk mi, mert ize a kormány is a mi nézetünket partolja. Pedig hát a dolog nem úgy áll, mert ezen esetben s lehet máskor is, de most és azon uraknak s a kormánynak ninos igazsága, és megletéte rossz kedvet, és rossz vért csinál, hogy ezen fontos kérdést felcsigázta. Mert mi is van csak kérdés?

Arról van, hogy a városi kommunika vasutnak szinte husz évtől fogva nem meglete óta, azon utnak, mely az indító ből a belvárosba vezet, és a mely ut nétező járhatalansága és remítő pora ózóra soha becsületesen meg nem volt csinálva, elhatározta végre valahára, a mi közlekedés meg kívántató szükségéhez mérten, úgy, a hogy kell, úgy, a hogy egy nagy multtal bíró, művelt város, úgy a hogy egy egyetemi, akadémiái, gazdasági és más többféle tanintézetek igénye kívánja, úgy a hogy egy 34, 35 lakóval és a közt az erdélyi arisztokrázia zömével bíró legnagyobb erdélyi város, és a statisztika szerint is legnagyobb városi, kereskedelmi, ipari, posta és távközlési és az erdélyi irodalmi központ város tekintélye és igénye kívánja. És belügyminiszterium annyi fontos ügye ózóra, és annak dacára, hogy a város es utnak a megcsinálása a kormánynál egy garast kért vagy a polgárokat egy krajczárig megterhelni akarta volna, megtagadja az engedélyt ezen oly régióta határozottan szükségeltető ut megcsinálásához, és utasítja a várost, hogy az enlét néhány évvel ideiglenesen törmelékül csak is a középben megcsinált utat használjak ki. Hogy lehessen már most az ut jobban megköpött és eltörödzött rosvékkal azon utat megjavítani, azt elképzelni alig lehet, ha csak nem akarja a kormány a várossal a „fából vaskariká” nagy problémáját gyakorlatilag megvalósítani.

Vagy hol van az istennek az a geometrija, mely se sima aljjal se sima lettel nem bíró, két egymáshoz se nyúlva se tömegben, sem fajtban nem hasonló, erőben és mindenütt egyenlően követelő és használható utat tudna csinálni.

Hiszen így kevés idő múlva ott lehetnek újra a hol voltak, az az hogy éppen olyan gödörös, járhatatlan, poros és szűk lesz az az ut, mint az előtt volt. Him e kisérletnek sikert képzelnem nem lehet; ut tegyük tehát magokat nevétségessé, de időnösen ne szegényítsék ezen úgy is szegény várost önkéntől megint egy helyi overrel, és ne demonstráltassák a várost azon ügyis régimézt igazságot, mely mondja, hogy a fősvény többit kell.

Mindezekre azt mondhatja valaki, hogy miután én is ezen vagyis a nagy utnak lakom, tehát magamér beszéllek. Nos igen magamért, vagyis magamért is beszéllek, de beszéllek azon egy pár ezer emberért akik éjjel, nappal a vasúthoz mennek, vagy onn jönnek.

Tehát, a mint látható, nem csak a gamért, hanem másokért, és sok egyéb

Mikor az utolsó bokor sem rezgett már elhaladtán, a te búszke alakod meghajlott. Én láttam, hogy megtörtél Ilona! Es azóta nem egyenesedett ki búszke alakod és nem telnek örömben napjaid...

Pedig két éve annak!

B. I.

Diána fegyelme.

A „Dora” szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica.

XXXIV.

(Folytatás.)

55

Sir Lisle nem tudta, s nem akarta elhinni, hogy szerelme ninos viszonzóva. — Amár nem tartozott a hiu emberek közé, de érezte, hogy Diána szereti. — Diána oly őszinte, oly mesterkölten volt, hogy nem csapodárkodhatott vele, és neki az a fogalma volt, hogy Diána előtt a szerelm olyan szent dolog, amit tiszteletben kell tartani. Ő oly nyájias, oly kedves modoru volt iránta; és nem hitte róla, hogy megengedte volna, hogy megcsókolja, s egy rövid perozig a karjaiba zárja. ha nem szerette volna. Érezte, hogy ha aban a pillanatban kérte volna nőül, nem adott volna tagadó választ, s valóda magát mulasztásért.

De mi okozta ezt a változást? kérdé ismét magát. A mult este megcsókolta, s szép szemeiből látta, hogy szerete van. Edesegben engedékenyebb nem lehetett. S ma reggel búszkének és hidegnek találta, s midőn hitvesének kérte elutasító választ kapott.

Igyekezett a mult estének mindenese

háza lépett, Diána pírulva bontakozott ki a karjai közül. De tudta, hogy Evadne nem látta, midőn ő Diánát megcsókolta. Diána elfutott: ő néhány perozig ott maradt Evadnéval beszélgetni, s együtt mentek vissza a szalonba. S Diánát nem látta másnap reggel, midőn az a reggelizéshez dult arccal jött le. Ez időközben mi történhetett? — Semmi a miről hallott volna, — semmi amit megtudott volna érteni.

Egy ideig a szalonban maradt, minden pillanatban remélve, hogy Diána visszatér. De midőn hiában, keresésére indult. Hiában kereste a táncteremben, a képtárban, — és mindenütt megnézte ahol képzelte, hogy lehet; de nem találta. — Ekkor hallotta Evadnéól, hogy a szobájába ment és nem tér vissza. És ő ezt saját magára kedvező jelnek vette, hogy Diána boldog volt, s nem akart a tömeggel érintkezni.

De még is különösnek találta, hogy nem kvánt neki jó éjszakát, hogy nem küldött izenetet, hogy egy szó nélkül hagyta el. Azonban Lady Cameronnak egy megjegyzését meghallotta, midőn az ugy találta, hogy mostoha leánya minden ozere-monia nélkül ott hagyta a vendégeket s szobájába vonult.

Semmire sem tudott gondolni ami ezt a változást kimagyarázhatta volna; de érezte, hogy bár visszautasított, szerete van. Es ez nem engedte reményét kialudni. — Ha itt valami rejtély van, azt ő megfogja fejteni.

Es történt, hogy épen villásreggeli előtt valamit keresve a kis előszobába ment, s Diánát ott találta. Még most is olyanhalványan dult arca volt; s ezt látva az ifju elérzékenyült.

Kézét a leány karjára tette; de az, a bosszuság búszke mozdulatával rázta le kezét onnan. De Sir Lisle ismét oda tette, s

most Diána eltűrt, mintha nem tartaná érdemesnek.

— Edes Diánám, mondá az ifju, maga elutasított; de én nem akarok távozni. „Nemet” adott válaszul; de én azt nem akarom elfogadni. Maga hideg és egyetlen volt hozzám; de én azt nem akarom számba venni. Szerelmem oly nagy és oly mély, mint a határtalan tenger; én hiú leszek magához.

— Már megkapta a választomat, mondá Diána rekedtes hangon.

— Előismerem, mondá Sir Lisle; de Diána, én nem fogok addig nyugodni, míg magát meg nem nyerem.

Azt a búszkeséget, hidegséget és kegyetlenséget, melyel velem bánik, el fogom viselni; de szerelmem végre győzedelmeskedik.

— Nincs kedvem e tárgyról tovább beszólni, válaszolá Diána.

Diánát kimerítette e hosszú küzdelem, legjobban szerette volna fejet a Sir Lisle keblére hajtani, s minden keserűséget elmondani; de ő is Scarsdale volt, s ellenségeinek nem adja meg azt az örömet, hogy őt Lady Scarsdalenak lássák.

S a búszkeség ismét kövé változtatta szívét.

— Edesem, folytatá az ifju, maga érdemes a küzdelemre, szívesen dolgozám érte, mint Jakób Rákelért, tudnék várakozni az egész életemen keresztül, ha az a reménységem volna, hogy élttem folytán feleségemnek mondhatnám. Diána, ilyen szerelm ellen nem lehet kitógása.

— Edesem, — folytatá az ifju, — én annyira szeretem, hogy hidegsége dacára, később volnék magával egy órányomorban eltölteni, mint mással boldogságban egy életet. Ah, Diána, hiába húzza össze szemöldökét, hiába görbíti meg édes

ajkait; de kénytelen szavaimat hallgatni. Nem tudom azt az érzést elfojtani, hogy maga engemet ezert; s még a reménység ellen is reménylenk; nem tudom megállani hogy kegyetlen utasítás ellen fel ne szólaljak; mert ha jól meggondolom, meg vagyok róla győződve, hogy mostani vieselete valami rejtélyvel van összeköttetésben, és én ezt a rejtélyt megakarom oldani.

E pillanatban a leány is elhatározta magát. Nem engedte hogy e rejtélyt megfesse, és azt sem szabad tudnia hogy ő szereti. Mielőtt beesteledik megfogja hallani hogy ő a Lord Clanronald jegyese. És ekkor elfogja hinni, hogy azért utasította vissza mert más szeret.

De Diána csalódott; az lehetetlen volt hogy Sir Lisle azt róla elbigyje.

— Sir Lisle, örülni fogok ha e tárgyról nem tesz többé említést; terheme van, mondá Diána királynői mozdulattal.

S mielőtt az ifjunak ideje lett volna válaszolni — távozott.

Diána tudta hogy Lord Clanronaldot egyetlen egy szavával oda viszi a hova akarja; s el volt határozva hogy mit tegyen. A Scarsdaleokra szánt csapás reggel előtt meg fog történni.

Délután Diána a terasszon sétált. — Lord Clanronald meglátta s rögtön oda ment. Diána a legnagyobb mosolyával fordult feléje.

— Oly szép délután van, mondá, csudálom hogy nem mentek ki mindnyájan kocsi-kázní vagy lovagolni.

— Én szívesebben vagyok itt mint bárhol, — válaszolá Lord Clanronald udvariasan.

E pillanatban Diána keserűen érezte, hogy mily bünt követett el, midőn az általa szeretett férfit elűzte magától; s bár mint igyekezett nem tudta ezt a férfit kihez nőül akart menni, biztatni.

Lord Clanronald alig tudott hinni szerencséjének, alig tudta elbinni hogy az az szép leánnyal sétál kit oly régóta oly vakon és oly némán imádott. Alig tudta, hogy mit beszéljen vele, mert Diána oly eszes és szellemes volt, s minden tekintetben felette állott.

— Az asszonyok szeretik a hiedelm s mulattatni kell őket sokta volt mondani s másképen nem tudta ez a célját elérni mintha udvarolt nekik. De Diánával nem mert ennyire menni; azonban látta, hogy most olyan kegyes hozzá, nem sokat várta gette az időt s a maga módja szerint udvarolni kezdett.

— Diána a legszebb leány volt aki valaha látott. Tudta hogy e tárgyat udvarolhatta már hallani; de az nem tartotta vissza, hogy el ne mondja neki azt a gondolt.

Diána kegyesen mosolygott és ez által arra volt csábítva, hogy szerelmével lépelt; de az a mosoly nagyon sokat segített rajta; s a képsége tette hogy egyet el szanjon s tovább folytassa. Elmondta, hogy mióta meglátta mindig róla gondoltok. Diána ismét mosolygott. Aztán belemondott, s elmondta hogy a Mayfairi man és kisasszonyok hogy próbálták őket hallgatni, hogy hívták meg ide is, amoda is, hogy a mamák milyen kegyesen vártak iránta, hogy dícsérték őtet, s a „kedves leányokról” mennyit beszéltek.

Ha Diána természetesen őszintének enged, megvetéssel válaszolt volna; de elhatározta, hogy hozzá megy, tehát visszafelé érzelmét. Hallgatta és úgy tett mint mulatott volna, ami az ő fenn érzés természetével nem volt könnyű feladat.

(Folyt. köv.)

Uj Asphalt-üzlet.

Mindennemű **asphaltírozást** a hozzá való beton munkákkal együtt, különösen nedves lakások szárazzá tételét a jóság és tartósságért való teljes jótállás mellett, a **legolcsóbb árban** elvállal.

Aszpisz Samu,

659. (3-10)

Kolozsvárt, belközép-utca 30. szám.

TISCHLER V.

illatszer-, toilette-, pipere és különlegességek üzletében a vegytani tudományok nagyművi fejlődése által, a legkínzóbb vegytiszta, teljesen ártalmatlan **HÖLGY-RIZSPORAIT**, melyek az arcra íjtólag hatnak, s kellemes ide-
seget kölcsönöznek, a nélkül, hogy azok használata később időre kártékony hatással lennének, mint elismert legkínzóbbakat a következőkben ajánlom:

L. Leichner zsiradék-hőlgypora, melynek azon kellemes előnye van a többiek fölött, hogy az arcra állandóbb, nem porlik le oly hamar, továbbá **L. Leichner** Hermelin rizspora Berlin, **Puder Blond** és **Veloutine** Charles Faytől Páris, **Velouté A. Bourjoistól** Páris, **Blaha Luiza** Serail Hőlgypora Müller J. L.-től Budapest, **Ozea Rieger V.-től** Frankfurt a/m, **Eszéki Dienes J. C.-től** Eszék, **Száraz- és zsiradék rizspór** H. Kiehlausertől Gratz, **Keleti Hőlgypor A. Motsch & Comp** Bécs, **Puder de Ris** Treu Nugsch & Comp Bécs, **C. Herberthtől** Berlin.

A felsorolt kitűnő minőségű rizspórok fehér, rózsás és sárgás színekben a legújabb gyártásúak, melyeknek bővebb ajánlatát elismert jó hírnévük fölélegessé tesznek.

658. (4-x)

Több ekeversenyeken és kiállításokon kitüntetve.

SIMONFFI ISTVÁN

gazdasági gépgyára, vas- és fémöntője

KOLOZSVÁRT.

Ajánlja a n. érd. gazdaközönség b. figyelmébe legújabb szerkezetű szabadalmazott két és három borozdás ekéit, kiemelőlével és surlódás elleni talpkerekkel, vagy anélkül **50** fittól kezdve; továbbá egyes közönséges ekéit, állítható vertvas taligával, **26** fittól kezdve.

Elfogad megrendeléseket szeszgyárok vagy más ipari czélok számára $\frac{1}{2}$ -6 lóerejű fekvő **gőzgépek**, **gőzszivattyúk**, szivattyús kutak, **vízvezetékek** elkészítésére.

Kijavít mindennemű **gépeket** a lehető legutá-
nyosabb árak mellett.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

616 (10-10)

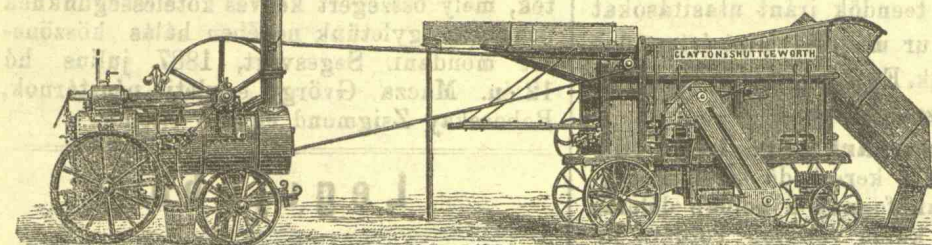
A munka jósága és behasznált anyagokért felelősség vállalatik.

CLAYTON és SHUTTLEWORTH BUDAPESTEN.

GŐZMOZDONYAikat

és

Gőz-cséplőgépeiket,

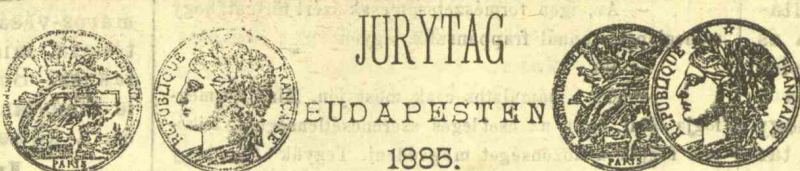
$2\frac{1}{2}$ lóerejtől kezdve, léczes és szeges rendszerű dobbal, egyszerű és két-
tűs tisztító művel, osztályozó hengerrel.

Továbbá: járgány-cséplőgépeiket, egyszerű tisztító művel és szá-
koló készülékkel; gabonatisztító rostáikat, kukorica-morzsoló
gépeiket, Universal-Drill sorvetőgépeiket, angol mívelő boroná-
kat, fűkaszaló- és arató-gépeiket, széna gereblyéiket, széna
sajtóikat, egy-, két- és három vasú ekéiket, Sack eredeti álta-
lanos és általaj mívelő ekéit, valamint minden egyéb gazdasági gé-
peiket a legutányosabb árak mellett.

Bővebb felvilágosítással szolgál

Himpfner József Kolozsvárt, fapiacsör, Tren-
csintér 7. szám.

611. Arjegyzékek kívánatra ingyen küldetnek. (20-20)

MATUTSEK JÓZSEF

Kolozsvárt, fűtér 17. sz.

21 EV ÓTA FENÁLLÓ CZIPESZ
ÜZLETE.

Ajánlja minden idényre dusan ellátott

férfi-, női- és gyermek lábbeli

nagy raktárát.

620 (44-*)

Megrendelések

a legújabb

divat szerint

jó tartós

anyagból,

jutányos ár

ban lehető

gyorsan és

pont san

teljesítettnek

Vidéki megrendelés beküldött minták esetleg vi-
selt lábbeli minta után teljesítettnek.

TURÓCZI LAJOS

férfi-ruha készítő

KOLOZSVÁRT.

belközép-utca 3-ik szám, „Kisegítő pénztár” épület alatt.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű helybeli és vidéki vásárló-
mat, hogy a

tavaszi és nyári idényre

személyesen vásárolt

BEL- ÉS KÜLFÖLDI

valamint

BRASSÓ és SZEKENI

öltözközéseknek való

FINOM SZÖVETEK

nagy választékban megérkeztek.

A n. é. közönség becses pártfogását kéri

612. (13-x)

TURÓCZI LAJOS.

Könyv- és zeneművek dús raktára.

Segítség!

Album az eperjesi, nagy-károlyi és toroczkoí tűzkárosultak
segítségére; szerkeszti Jókai Mór, Nagy Miklós se-
géd-szerkesztő és Roskovits Ignác, mint a művészeti
rész szerkesztője közreműködésével.

Előfizetheti: **100** frt, **10** frt, **3** frt és **1** fo-
rintos példányokra és pedig a 100 és 10 forintosokra
lekésőbb f. évi augusztus hó 1-ig, a 3 és 1 forintosokra f.
évi augusztus hó 15-ig

LEHMANN és BALDI

könyv- és papírkereskedésben, Kolozsvárt, hid-utca
dr. Hintz György ur házában.

Pénzküldemények legczélsezerűbben posta-utalvány-
nyal eszközölhetők.

664. (3-9)

Hirlapközvetítő intézet, kö- és könyvnyomdai munkák felvételi irodája

BOÉR SÁNDOR

23 év óta fennálló nagy varrógép raktárában
Kolozsvárt, Fűtér 7. szám.

Vásárolhatni legutányosabban, részletfizetésre is a gépek való-
ságát tanúsító eredeti bizonyítvánnyal ellátott „Howe”, „Singer”,
„Wheeler és Wilson”, „Cylinder Elastic” s „Oslopp”

varró- gépeket.

Erdélyben egyedül csakis raktárában találhatók a leg-
újabb „Phönix” varrógépek,

melyek ugy családí használatra, valamint iparos czélokra minden
eddig gépeket föltűlnak, valamint új találmányu Kayser-féle
gomblyukvarró készülékkel ellátott magaskaru „Singer” varrógép,
(a varrógép ipar terén a legtükéletesebb haladás), melyhez kívá-
natra mellékelhető:

lyukbeszőő és monogramm himző készülék.

Ezen varrógép nemcsak hogy az összes eddig feltalált és tökéletesített va-
rógépeket a rendes varrás minden nemében messze túlhaladja, hanem az oly fárasztó
és hosszadalmas kézi munkát igénylő gomblyukakat is bámulatos csínal és gy-
sasággal (egy órában 50-nél többet) kiköti.

csak BOÉR SÁNDOR tart.

Varrógép raktárával kapcsolatos igazítási m-
helyében tanult gépészt, s azért képes megrendelt
gépeket is jótállás mellett ismét tökéletes jó állapotban
jutányos áron helyreállítani.

608. (3-x)

Hatóságilag engedélyezett végkiarúsítása czégmegszüntetése következtében

az 1860. év óta fennálló

CSAPÓ SÁNDOR-féle üzletnek.

650. (2-x)

Polytonosan nagy választékban kaphatók:

háztartási cikkek, asztali kések, kanalak, China- és Alpaeca-ezüst asztali készletek, zseb-
kések, ollók, czélszerű dugó huzók, üveg dugaszolók, kávéfőző- és őrőgépek, bőr, vászon
és fa uti-ládák, ruha-, haj-, fog- és körömkefék.

Mindennemű francia, angol szappanok és illatszerek. Férfi- és fiukalapok, férfi ingek,
nyakkendők. Vadász- és lovaglő készletek. Lefoucheaux és Lancaster segyverek, Revolverek,
szobafegyverek és pisztolyok, Thonet-féle hajtott faszékek, Feutellek, mindenféle vasbutorok.

Diszmű-árak, bronce, bőr és fából, Tula-ezüst dohánytárczák, óralánczok, inggombok,
nyakkendő-tűk, női melltűk és fülbevalók, kar- és nyakékek.

A rendes határozott árból, melyek az üzlet alapításától kezdve számmal és nem betűkkel vannak jelezve

15%-tól 50%-ig engedmény.

VIDÉKI MEGRENDELÉSEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Teljes tisztelettel **CSAPÓ SÁNDOR.**

A nagyérdemű gazdaközönség becses figyelmébe!

Nagyobb előnyös vásárlások következtében azon kellemes helyzetbe jutottam, miszerint — addig mig készletem tart — egyes
gazdasági gépeket

GYÁRI ÁRON ALÓL is árusítom, ugymint:

cséplőgépek

gőz-, ló- és kézi erőre;

szelelő-rosták, sorvetőgépek, trieurők

stb. feltűnően leszállított árakon.

Tiger szénagyűjtőket, legújabb szerkezet, ára csak **80** frt.

Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

TAUFFER FERENCZ UTÓDA

gépraktárában, Kolozsvárt, belközép-utca 6. sz.

Gabona-zsákok a legolcsóbb árak mellett. Továbbá vízhatlan
ponyvák minden nagyságban.

